

РУСКИЕ НОВИНЫ

ЗА РУСИНОХ У КРАЛЬОВИНІ ЙУГОСЛАВІЇ

POK VII.

Нови Сад, пяяток 5. Цецембра 1930.

Ч. 45 (300)

Важносц ремесельства.

Токарско-кузелярске ремесло. Тото ремесло вираਬя вишліяки предметы и у гаадовству. На пр. кудзелі, трубы и др. Нашо стари мацери зос кудзелю лёгали и ставали. Прето и були руски обисца полни зос преддэу и платном. То були богати обисца, бо им ніч не требало з дутяну куповац, а іешкі шицко кунче, мало ше дам дагдзе преддэ, а то значи назадоване у народним гаадовству.

Жимуоні вечари длуги, а то значи нашо мацери вихасновац зос прадкамі, алс не такіма як нешка. На прадкох ше схадзали сушеди до единога обісца, алс на роботу, а не лем на плюшки вшчеліяки, як то нешка робя нашо жечи.

У тим ремеслу лем дасдного майстра має, а потрібно би було у кандидатів голем виши.

Ткацке ремесло. Дахто можебуд нове, же чи ше и то може волац ремеслом, кед нашо руски жени так крашне знаю пресц и ткац. Гей, то правда, же нашо стари мацери знали пресц и ткац, а и нешка нашо руски жени знаю у векшини туту роботу и вредни су. Але то не досц, да лем на тим останаме. У остатих 20—30 роках почали нашо девицага и невести опушчо-вац туту хасновиту роботу и заменявац на прадкох зос шлингерайом и койяким вишиваньем, з чим ис лем час трацели але и готови пенсж на дармо, на роскош трошели, а обисну свойому з тим пы не хасновали.

Давно наші руски обицца полни були зос платном (крухи у орманах), ручніками, красними партками, прекрасніє вишніваними плахтами..., а разуми ще, же і мехи, пользи, золотиці і нічого не хібело у обиць. А кешка готово шиїцко тово кулче, бо треба якіц по моди, партки з фабрики і ручніки, плахти і т. д., а мехи як то гвари „жидовські“.

Най младиим послужа тоти даскељо приклади.

Раз-ме хтошка нагварел, да пошеем конопу — а то було лес на 300 квадратни вата. Удесела ше красна конопа, котру сом саім з дзецми вижал, дал вимочиц и вишресц, — а добра мац моя и шестра виткали ми тельо платна, поясы, мехи и др., же и непка о 10 рокі па-
досці мам у моім Гавдовству.

Еден газда зейледілец наш приповедал ми як водан рахунок о шицким своим газдовству, та и о роботи жени своей. Иого жена през жимушні час (5 мешаца) винредла — виткала и предала платя, мехи, покроеви за веций як 1000 Дин., а и за Обисце зато остало довольно ручники, платна и цартки...

Недавно една наша стара баба през шмерцу свою (а теди мала 86 роки) то гуторела своїм улуком-газдом: сину не забудь, то богате обисце, дзе полни ормані з платном, дзе велью мехи, чонъви... свой работні

Тикс недавно бул сом у єдним нашим найбогатшим обисцу з єдним великом паном з Паризу. Хижка була модерно збудована — налата гу тому и ствари у ней фіни, модерни: ормани, креденци, образи, а цопри тим на муре коло руских танкерах обешими були и руски ручніки. Цо думаче на цо ще застановело око того ученого чловєка зос швєта? На шумних руских ручніках, котри не мог надесці нахвалі. А кел аж газдиня ука-

зала своё богатство у полных орманах зас руским платном — вихвальованю не будо конца.

Ето у тим лежи нашо вельке народне добро, котре нам ніхто одяць не може, а ми го запідзабуємо и у пі-
чим не тримиме, а у тим наша велька чесні и почвада.

Так було давно у тих цешлівих временах, як ми живеме. А у чим ше находаєло того лепші щесце наших отцох, дідох и прадідох? У тим, же вони не глядали цудзе, баш у інчим (до не мож цалком одобриц), але на тельо свою руске любели, же ше не могли прилюбиц ту цудзому гоч и у моди (пошиво и іншое). У тим их велька гавдоска моц буда, на котру не чуравади сунцелски Неми и Маяро.

Зос туту фабричну моду а орудієньюм своїй власнай домашнай індустрії дошли аже до того, що уж і сами бачимо, що зме на кривей драги. Нашо давнчата и мацери починаю бачиць, що тоді купчи ствари: партки, плахти, ручніки, вишиваня и цифри, — не вельо вреда, велики пенсок коштаю, а пенску нешка нет, Та нет іншої помої, як *срациц* ше та *свадому старому обичаю* пресу и ткаць, як то и стари мацери нашо робили и щёшліво пререклишики кризи а обздали своїй обичаю прос бригох зос свою ведливу роботу.

Дал би Бог, да ше цо скорей вратиме гу старим нашим добрым обичайом, да наше обисца руски украсяю руски ручнікі, плахти... а у гарадовству да полно будас мехи, понъви, покровци и друге, але лем нашей рускей роботи! З тим запішциме у велим и криву дневшню у вінеліяких пензжних нуждох, бо попри плату ц пензжю придае до обисца и цвеци буду обздати зос шинцким потребним.

Л. БУГАЕВ

Преслава 1 децембра як державного свята отримана по цілій нашій державі торжествено. У щицьких церквах одбувалися благодарення а вецьше лідії забави на добри цілі.

Умар Велија Вукичевић. Бувши председатель влади и долгогородни министер В. Вукичевић неназадавано умар у Београду дњем 27 новембра г. р. Бон буле једен од поштених члена хришћанско-радикалнеј партији па претом одступел од Пашића заскелима радикалама. Було му 59 година.

За виселенци. Банска управа је упустила виселенцима путовац до Америке.

же там не постою ніяких приватних звания, котри би виселенцох наших понамесцювали и нашли им даяки заробок. Прето най вікто не вери даяким огланцом у новинох. У Америки видали велика бевроботносць и прето за наших людвох пайлепше кел' останию дома.

Шашка при Новим Бечею. Являю, же від при вадалох Кулпин, Нови Бечей и Вранево явела шашка непознатей файти у великом множеству. Шашка вробела велики чюди-

Против навераштва
Позиція у Вершецу видала
поволанку шицким тим, ко-
три ясно невинчано (на-
веру) же би ще по скорей

повинчали; инишак буде овітро покарани. Дас 100 нари таких уж ще повинчало, а яще остало там дас 400. Так би власци требали да видали поступя.

Школярски дом. Да-режлівосцу Його Вел. на-шого Краля подзвігнє ще у Београду єден дом за школярех, у котрим най-дас место 300 худобних и вредних школярех.

Нешесце при Мар-бору. У єдній виці у хижки згоріл венеділець Жнидар. Випатра, же го найперше забила його жена а всі запалела хижу, бо обидвою жили веци роки у згади.

Найдзени римскі теметов. При Любліані, кед копали канал за водовод, викопали добре зачувані теметов. Велі викопани ствари як металово, жве-ратка, бронзово статуї и т. д. далаю тому винаходу вельську вредносць.

Жалудок Београда. По найновішій статистики поєдно ще у Београду того року 77,700 000 кгр. хлаба, 34,017,562 килогр. овоци, 9,865,950 кгр. говеданни и 16,194,959 літри мляка. Гутому ще попило 13,624,179 літри алкогольного напою у вредносці 163,000.000 динари.

Нові школи. У 10 ме-сяцях збудовано у нашій державі 241 школи, ище ще буде 587 здания. Най-веци школи подзвігнено у нашій Дупайській бановині.

Опомені за певна-ці порці. Міністерстві Фінансів одредзела, же би кажде порцівне званіе послало порцівним службником опомену на дуплій червеней карти. Єдна ло-ловка остава, при службі кови а другу вон ма пот-писаць и повраціць як при-зане, яко достал опомену.

орк і праця на вопрос: „Чи ще годно, и на які способ, путоваць по населеній?“ Тот одбыт доть-рав дал єден вісміс по мену О-бетів. Заш лем Немеці! И Йому дошвичена тата велька награда. Тота награда доладіла 1929 року Оберту, але за рок 1930 їде яв-дబіл нікто. Знаме јже Амери-канци правя вшадан рекорди, па и у маліх стварах, за хтори би Европеци ай кус не ламал гла-ву, абр мучел свою целю. И у Америці ще бара о тих робі, дох у Німецькій професор ін-женінер Оберт явдал свою робо-ту на яви и о Його роботі ще интересую юані власци.

Гетого року ще бара живо бешедовало ѿ тим: Чи нам годів певнайшім винаходи техніки по-могнуть у предвидзеному времені путовані на вісно сущедні планети, а за початок голем на на-шого найблішого супеда, на М-шавці?

Напомніл сам у прецільних піти-воях о ракетних мотору, зато тера-раз небудаєт описоваць, да буде чим крагше. И тут дакле результат того путовання: ракетна вселенська лада. Она представліа ідеални мотор на реакцію, у хторим ще, без прекошення енер-гії, снаги и моц ексілозівних (розрушувальних) клююк (газах) преувара на снагу верценя я ру-шання. Кед би нашу атмосферу охабела тата ракетна лада и прив-ша до безвоздушного простору, ай моц би була ище веци, бо би не мала звадаць торт отпор, хтори дава візду. Знаме, же кед не дус вітор, а ми франко бенжіме на біцикли, осстиме кі-тор. Чим франко вожиме, тим веци вітор. Візду дакле со-ра и чим веци франкою, тим ще торт отпор. Теди себе можеме подумаць, яко отпор ві-зду ма ракета, хтора ідеа франко 11,180 метери у єдній се-кунді! После той швидкосці би она пошла далей без погоня по скли инерції. Она би була ви-шебодасна од працівника си-

ли Жемі. Цо то працівника сила Жемі? Ми знаєме же шицко цогод нада, оно пада долу. Тото падає ідеа по закону о скли Жемі. Жемі працігає кожде цело. Зато ант не осетиме, же аме наснак в поци, як би зе поведли да зме у Южній Аме-рики, Африки и т. д. Як що Жемі працігає кожде цело, так пра-цігає и Слунко, але велько бар-жей. На кед би ще могда по-шигнуць швидкосць 41 кілометр у секунді, теди би ракета іре-лещла грахіцу Слунка и нац би лацела шлебально по вселеній док би не прашла до другого даклого слуянка хторе би то пра-ціло. А да єтт ище слуха, за то єтт бара велько докази.

Така лади би ще могла и у-правіваць по волт людох, хтори би вука шедаели. То би ще ро-вало зос рихтальнем вігорюю-щими газами.

Було то 1912 року, кед пан Esnault Pelterie, предложил Дру-гіту за Фізичні Науки, и па-помніл за таке пуговане. Вон мал велько мужні и брити док би то престали лем вишмебодац, а ище веци док го на порпауме-ли пансі і були уверені. На то ще дал професор у Америці Goddard. Іще 1912 року би Його ракетна лада мала швидкосць 21500 метери у секунді. Познай-ше увядзімі Оберта результат. Професор Goddard наручел лен газу, же би іерше послал раке-ту на Мешац або магнезій. и кел би там вдерэла, магнезій би ще запалаць, а астрономы бы вос Жемі патреля праці спра-ви на Мешац. Магнезій ма таке свойство же ще легко запалі и гори вецим білким пламеньком. Але знаме же тата тэа не доб-ра, бо би вамогло він гори на Мешац. А помогло бк гори зато, же нет візду. Як що се-гэль не може гораць у аварій флягі, або добра заткнatomу пе-чу, так я на мешацу би немогло гориц. Можжие направіць ёден покус. Тот покус думам же знаю

франтох. Одгаргні ще не-щесли одомне!

Но цоже, панс Серапіон? Чи я вам даю злого яробел? Поведце ми вашу нужду, може буц же вам поможем. Я чесни жид, уж не єдному помог. Чом бим вам не мал помочи? И я маю шерцо як и кажди хри-стиянин.

Е, велько гуториц, а мало до слухац, гварел Серапіон. Кедби ти бул у моїй скорі, та биш знал почим тарки. Нужда и нужда, уж чловекові ще ані жиц на швеце несце. Віщера авги-нул конь, позавіцера даре-вал целе, нешка вноци хто-

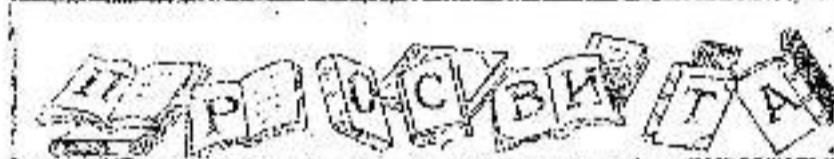
шке украд кромній, з че-ледзю ради себе немож цац, то зламе, то побие, то не пороби, то украдне, хода за нім, крич, модлі. Чловека рознуква бере с таким газдовством... А ище и же-на до того хорус. Ей, то-то шицко я уж далей не вітримам!

Но папе Серапіон, с чим ту ще бригівац? гварел жид.

Ви не маце дасци. Та знаце-ви ѿ — предайце ми ви-ши газдовство, позбудаеце ще на стари роки бриги. Я ректельни жид, я вам тель-ло дам, кельо сцеде. Дру-ги и половину недал би.

Прицагнул ще бліжай до Серапіона, обраца го на шицки боки, же вон муши предац газдовство. Серапіон спочатку ще борел як могол, але помалі як да ме-гечи, ліцо Його стало яс-нейше. Жид цешел ще, гла-скал, докмуркал, цмуркал, бо уж давно мал око на Його газдовство. Серапіон на остатку плюнул та гвари:

Правду гуториц. Нач то да ще я до шмерци мучим. Предам своё добро, але муши добрі заплациц. Знаш добрі моё газдов-ство; 20 ланци жемі и паш-няк, добри обисца та — кельо статку, тельо статку. Серапіон спраців ще дур-ним, та више приповедал: Тельо статку, тельо стат-ку, як то шицко вирахо-

Заш о путованію на Мешац.

Як сам задібраць писал о тым, напомнів наші же людики разум и міру, але више баржей и лев-ле візду і преуважа природу и єй закони. Укратко сам напом-нів резултати, хтори були виве-дзены до жетого часу, кед самі задібраць писал. Тераз бим ѿз-

пойць даус далей и напомніць найновіші резултати о путованію на Мешац. Велі людзе як сим чул, проповедаю же то лем юніко о тим проповетка. Але то не так!

Дос тым ще бавя и преуважу вельки учніяци. У Французькій, Комітет за Астроаутику (путо-ваніс на гіганти, планеты) виложіл вельки награди за того, хтори би дал найлепши одант у тे-

Окламані Жид.

Помедай нашими селяни-нами пре недостаток и ху-добство найдзе ще часом не-єден таки фігляр цо нема ве-кшей радосці, як кед мо-нісе себе добре пофрантовац с такого до ще сам хвалі. Таким бул Серапіон з М., чловек крикіом добри а при-тим до франтох як да ще родзел. Серапіон не мог поднесць єднога жида — лу-кавого, цо з це єднога се-Ляйана живу крев уж вици-цал. Болела тата криєда люцка доброго Серапіона: подумал жида вжац до шо-ру. Кедби я тебе могол го-лем раз достац до моїх ру-кох, думал себе Серапіон, кельо раз вицел тати пі-ятика. Такой так и так ще стало, пошол жида до села. Раз шедаи Серапіон у го-

стилиці, патри, іде жид по уліци; збачел го, и по-думал себе: Чекай пташку, нешка мушиш ще достац до мойого галова. Вон знал, же жид не обидзе карчму, шедиул себе до куцика та цошка, страх ще забриго-вал. Вошол жид нука, шедиул за стол и почал при-поведац за хвілю, за пиво, а на конецу пре подли часи. А Серапіон або даю от-повед, або ёхко.

Збачел то жид та ще пита:

Цо ще вам нешка ста-ло? Но що? Можебуц же ви в ліву ногу станули рано на жемі. Покедце, цо вам єст? Можебуц пенежі вам треба?

Дай ми міра, жида, гвар-ел на тото з гівном Се-рапіон, мнє нешка не до-

велі внеси, але то вони гваря же то „кунит“. Насиламе до танера ю, води. На фанаток скорки од хлеба зашкобицме даскељо ширки, разуми ше, скорка пльба и ширки сухи. Запаліме ширки заджобицти ширки и кед до поли вигора, поклони их зос погаром. Увидзім же ше огень помали вагацел, а вода ше давыгла у погаре. То значи же потрэбни саставини за горе-

не ўнгорели у воздуху хтора буд поклонені в огень ше загашел. Дакле дае нет воздуха, ту неможе горыц, а дзе неможе праз воздуха горыц ту немож аві ўжыц. На Менічцу дакле нет жывота. Да прыкатриме результаты двух найточнейших до тераа учесякох п то: наградаенного и наградаенного т. с. Goddarda и Obertha, прыкажем уратко рэвултасія обидвох.

Я. Висланскі.

Канада Кралевіна. У парламенту у Канады ѿредзено, же ше Канада ма прэглазиц за кралевіну. Терааши гувернер будзе мац титулу подкраля и кралевске право будзе у Канадскім окончовац краль Англій.

Острове вельміх людзех. Ёден капетан тримал преподаваніе у варошу Сан Франциску о острову Тараво, котре ёсі находзі у Океанскім морю. Острове ма 4000 жителькох а шыцкі су пэвничайно велькі.

Жыдзін у Русії. Большевіцкі попис жителькох указаў, же у Русі 2,800,000 жыдзех. Од того найвеці процент у шыцкіх званичох особепо у влады ёсі жыдзи. Вони маю глаўне слово.

Експлозія бензину. У румунскім варошу Плоштох пришло до експлозіі вельміх магазіну бен-

зина, у котрым было 500 тонн бензину. Трешене было так моцне, же шыцкі здания у варошу полукали. Од людзях ніхто не настрадаў. Чыда ше рахуе на 30 міліоні лей.

Хората од котрой ше членек скамені. Пред даскељома дзіяма прынесли до іспіталю у Фридрихсхафену (Австрыя) 16-рочного хлапца, котрого цело почало буц каменем. Скора ше цалком приілела на тут камень. Кед хорого поставили под рентгеново зорі, теды хората попушчала и хоры ше могол уж рушац.

Трешене жеманік у Японіі. На острове Ніпон было таке трешене жеманік якого жителю уж давно не паметаю. Число забітых віношо вецец тисячі а ракеты ше ище и тераз відагую спод рушевінох. Трешене жеманік тирвало 30 минуты. При варошу Минамі обачело ше од 10 но-

вац? Але аны цо, жыдас. Ты міс знаш, я не таіи чловек, як другі, и не так робін, як другі. Най знаю людзі, як Серапіон предавал свой маекток. Дам ци хижку и жем задармо а ти заплаціш міс лем за кажды живи фалат статку, фалат на фалат по 20 дінарі. Чи добре? Най знаю людзі, як Серапіон предава!

Жыдові ше очі запівіці ли у вовка кед увіздел стадо овцы. Ту будзе чисти „гешефт“, дурнога чловека добре обратым, подумал себе. Тераз франціко до роботы, док ше дурні не предума.

Чудна тарговіна, гварел до Серапіона. Чи ви наісце сцече предац?

А чом да не, отповед Серапіон, я франтовац не запам.

А можебуд же аи сцече предац міс и блихи и міши и паткані и мухи, жабы и такі иши нечистоты? читал ше жыд.

А ней гуторел добродушно Серапіон, тото я тебе дам задармо до тарговіны. Ми порахуеме лем туту животінню, цо чловекові приноши хасен. Але шыцкі мухи буц почитане точно.

А цітурно, же шыцкіу по жыточнай животінні почитаме и порахуеме ше, гварел жыд.

И вельміе и мале, и старе и младе, словом — цо корист приноши, додал Серапіон. Треба прираховац до того рахунку и голубі и мачки и пси; цо міс служжело, най и тебе служи.

Най будзе, гварел жыд. Тераз поме до новтаруша.

Добре! поме до новтаруша, най и панове знаю, як Серапіон предавал свой газдовство. Тота слава пойдзе по швеце. Зложме по 10.000 дінари, а хто в нас одступіці ад тарговіны тога понежы пренаднё.

Добре, пане Серапіон, яй будзе по вашому слову.

(Далёк будзе.)

вембра до тераа 300 трэшена.

Буна у Русії. По польнах, котры виходзіа на польскай и Румунскай граніцы прышло у Русі до вельміх буни. Побуніла ше цалі касарні войска при Кіеву и Астрахану. Им ше прыдружеля и земледілцы. Большевіцкі агенты по валах вісадзі позабівікі.

Америка прычына газдовскай кризи. Банкар Ламонт и професор Ангел а Ньюорку віявілі, же прычына шветовай газдовской кризи в Амерыка, прето бо ше у неі пазберало бара

ильдзі ник, учатель:

Газдовство у Словеніі

Важно и то повесці, же по словеніакіх шыльох и других жемох, лем цо ше да обробіц, ше зос сцерновіні шацом: гольду, железну Кукурицу (мишлінг), рапу и зос крапову мархву. Не може ше подумаць чловека земледілца, хатри не куятивіра уметну пажицу. Земледілец зна зашицкім цітурні, котра трава наўвесці ў його краю рошне, таю ше, бо од неі ма такі хасен, котры би немад од других земледілскіх культурох. Зато и земледілец ма модерні силос за готовене храні.

Свидомі земледілец ідае напредок и напредуе, преурядзуе свой хижкі и другі здания — будовні за статок ітд. Будовніцкі одсек распісал конкурс по цалей державі, да ше за словеніакіх земледілца — гараду створи окремін тил хижкі, котры будзе найлепшіе од вітаваціцкім економічным и хігіенічным условійом. Словеначкі будователе злацілі ше цо роботы и поднесьли бара краскі плани.

Откупілі их и тэрэа ше помали выдаа новы их здания прэпородзеного словеніскага земледілца. Стил бара укусны, а не роскошны, а одвітуе шыцкім условійом единага напреднага гаради на валах. У якіх уредавеніх хліві за краві и коні, кармікі за шыні зос модернім гнойом, а особено чуваю (осоку) гнойніцу, з котру поліваю свой пажици, да лепшне рошне трава. Узорна земледілец ма и окремін коч за вивожаване гнойніцы на трапінік, да посцагіе цо ве-

льбо алата. Америка повоўдана у першым плюсе да туту кризу одстрані.

Вельміх банкроты у Амерыкі. У Амерыкіх Савіненіх державох прыходзі з дня на дзень до новых банкротох. Препадаю тартовіні и банкі. Так у прешлым тижні збанкротівали 51 банка.

Ступіли до катол. церкви. Якобіцкі восточно-православні архієпискіп Иасон зос вецеці владыкіх ступілі до катол. Церкви. Гу ём ше прыдружела и веckіна монахіх.

цей траві и да ма цо веckіну продукцию шына.

У дравскай бандыні прыділ віажкін зос вельміх и частейшім дижкаром. Земледілец зос горскіх краёх других бандыніх треба да ше упатри на словеніскіго земледілца, бо ма скоро исти погодносці и препрятствия при обробіванію жеманікі. Граба да ше упатри у тим погляду и на способ сушэння траві — шына. Словеначкі и найменши газда ма „Козолец“ на котрым сушки шено. (О козолцу будзем окремно пісац ёдну статию.)

Од шыньох ше найвеці хова немецкіа оплеменета файта, котра віхована у Немецкай солекцыі за 50 роцін. Ей одлікі су, же в барэ велька, фришко рошніс. И шынія, котра ма 7 мешаци чежка и прейг мастер, кед ідае на полью, а кед ше ю кармі натыс до 4 метери. То ё найвеціша файта на швеце. Предносці ма и тоту, же ше добре праши, добра с мац и вельбо их ма. Кром того сст Йоркширца била епглеска файта,

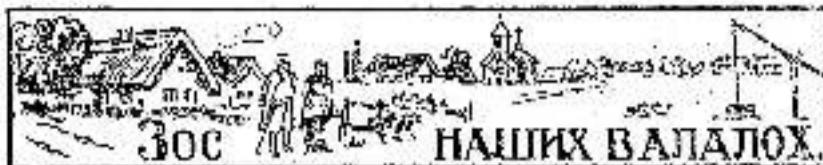
3. Земледілство.

Тата земледілска культура візіе у тим напряму, котры потломага скотоўдство ба без доброго земледілства нем, ані не може буц, доброе скотоўдство. У словеніскіх ровінох, ест бара мало зашатих польох зос жытом, бо вони су обычно у доліах, дзе ше аліна диждж — вода котра праши вельбо бары. Тому ше може доскочыц і помочи зос дренажу до одводненія воду до каналах, але вони досці драгі, а у днешніх часох тата робота представія вельку ро-

боту, а по при тим захтева вельку инвестицију. Ипак народ не жале труда и муки и пенску, лем да ораніну

по већей употреби. Вељоше раширело планинске газдество.

(Далек будзе.)

Руски Крестур.

Огень. 2. XII. пред поладњом бавели ше дасци у Дордеса на „забивачки“. Направили в блата шапки та их палели. При тим ше влапела слама, кукуричанка и шено а згорела и една циня. Щесце, же бліско долина, та не огнь мог за-

гашиц скорей як би не хіжа влапела.

1 децембар преславени у валалс барз торжествено. Учасц у слави брали школскі дасци а учительми, општинске представништво, огњогасне дружтво, соколскіе дружтво и вельке число народу.

Недзеля XXVI.

Евангеліе од Луки гл. XII., вач. 66.

„Тако собирають себі, а не во Бога богатія“.

Богаты чловек ишак планирал, як Бог одредзел, па прэто му и кончина зло вишадла, а кед конец не добри, шыцко не добраe. Прэто учиме ше Богу придавац у шыцких нашых планах и работах през цали наш живот. Вира наша нас учи, же Бог отримуе и управля вое шветом. „О Нем бо живем, и движемся и смеся“, гутори слово Боже (Діян. апост. 17., 28.). Кед муляр вимуруе хижку придаю газдови, да ше далей стара вое ню. Кед годзинкар преда годзинку, не стара ше далей, хто ю будзе нацагован. Ишак є при Богови. Вон сотворел швёт и придал го пам, а ми сами видзиме, же ам гэті птимат, ані шор у нім превадац не годні. То роби віша, безконечна сила, тога иста цо го и создала. Тото управление и отримование швёта волае церковним язиком *Праведніе Божіє*. Прэто гуториме, же Бог отримуе и управля вое шветом? Прэто, же швёт остава віше таих пстяким го Бог стваряя. Бог так роби, же шыцки сили природи остаю при своей настури, и не меняю ше алі за власку. Тото исте слученчко, до граво першого чловека Адама, отрыва и

нешка нас мило и любко, и выходац и заходац так исто, як и теди. Мешачок рошіс и пада як спочатку, а гвіздуки так трепеца на небе, як и теди. Вшелі-яки файтиживотинъох жио единакім способом и з істыми свойствами, як и у початку. Рошлінство исто так. Чи з того не ясно, же якаж мудра рука то шыцко у шоре трима?

Кед ше збудована хижка лем нар роки не оправя, рораз ше обачи, же ше почне губиц. А ето, швет, як да в нешке содадзі. Хтошкаль даклем ма ста-росц на ныю и трима го у шоре, бо би ше ишак по законах природи мушел губиц!

Но, як до Бога трима цали швёт, так отримуе и кажде најменьше створене. Як трима вельке слунко, так трима малого хробака, у траві. Каждому створеню одредзены ціль и време постаяння. Божия доброта отримуе швёт, бо не може допущиц да пренада цо створене. Видзиме додуше, же ше на тим твееце велько койчого меня, но то шыцко у влану Божім. И швёт раз прэддзе, але надаремно іш не пренадне, док не спольні свой задаток. И жена не гаши огнь у котлянікі корей, док не увари ёдло. Так и Бог іш не загуби, док ше не сноўні Його воля.

О. М. Мудри.

Виходзя раз до ташы — Ціна на цали рок 100. Ўнтары — За Америку 4 долари на рок. — Рукописи и другія пісма треба посыпа на адресу: „РУСКИ НОВИНИ“ Нові Сад Војводства улица број 2. — Претплата на Рус. Нар. Просвітне Дружтво, Р. Крестур. (Бачка)

За редакцію одвітув: Юрай Павич, Војводе Војвода 2.

Штампарија „Натошевић“, С. Ісаевич.

О мали час!

Видзе наш „Руски Календар“ на 1931. рок. Кажды свідомы Русин най не купи иныши календар, бо руски будзе од шыцких найкрасши!

Наша претплатніці

Обновлені претплату слідуючи п. п.:

	за 1930. р.	за 1931. р.
Скавч Ферка, Дюрдьов	50	Дніс.
Ерделі Янко, Дюрдьов	100	
Мунквати Михал, Дюрдьов	100	
Баков Дюра, 53б. Дюрдьов	100	
Макаф Мікола, Дюрдьов	100	
Корпакі Михал, Дюрдьов	100	
Мудри Диара Дюров, Мікал шеваш	100	
Бучко Петро, ст., Міклошевіці	100	
Будынски Мікола, 467. Р. К.	100	
Папгаргат Петро, 560. Р. К.	100	
Ковач Петро, 842. Р. К.	20	
Джуджар Михал, кашмар, Р. К.	100	
Паніко Янко, церковник, Р. К.	100	
Шарник Янко, тарговец, Копур	100	
Югік Янко, 941. Р. К.	100	
Гербут Василь, Пацкуревіці	100	
Кашок Михал, 207. Шид	100	
Джуня Василь, Бачиніці	50	
Сабадаш Михал, ковач, Р. К.	100	
Орос Мікал, 906. Р. К.	100	
Хафік Янко, Р. К.	100	
Шовік Дюра, 591. Р. К.	100	
Папланко Михал, мл., 393. Р. К.	100	
Сегеді Йоніан, Папікурэнці	100	
Гірдовати Дюра, Петровіці	100	
Гербут Янко, 507. Р. К.	100	
Джуня Наталя, учіт. Р. К.	100	
уд. Джуня Юла 604. Р. К.	50	
„Кооператива“, Р. К.	100	
Костелник Мікола, 357. Р. К.	100	
Падъбандурак Мікал, 939. Р. К.	50	
Проячи Габор, 36. Р. К.	100	
Бесернікій Михал, 64. Р. К.	50	
Радвані Філіп, месар, Р. К.	50	
Бурзак Михал, ст., Петровіці	100	
Олеар Михал, Дюрдьов	100	
Малашко Михал, 156. Дюрдьов	50	
Емейди Симун, Дюрдьов	100	
Камениці Дюра, колар, Андриовіці	100	
Варга Михал, Дюрдьов	150	
Шанта Михал, Дюрдьов	200	
Кирань Янко, Дюрдьов	100	
Ерделі Ілья, Дюрдьов	200	
Мудри Містро, Міклошевіці	200	
Чапко Йовген, 85б. Дюрдьов	150	
Гудак Симеон, Петровіці	200	
Букатко Денчи, Анаріїці	200	
Медаші Янко, 49. Р. К.	100	

за 1929/30.

Претплацующе ше на

„РУСКИ НОВИНИ“

ТАРГОВИНА

Жито	Дні. 125—130—	Овес	Дні. 135—140—
Кукурица	60—62—	Мука 0	240—250—
Ярец	100—110—	Мука 2	210—212—

Мука 5 180—185—

Властитељ: Рус. Нар. Просв. Дружтво Рус. Крестур (М. Мудри).